

Vstup

1. Pl - ní - me, Kri - ste, tvo - je přá - ní a schá - zí - me se k dí - ků vzdá -

ní. Sje - dnot' nás v jeden ži - vý chrám, kde ni - kdo ne - cí -

tí se sám. Od - klá - dám všechno, co je mé, při - jí - mám spo - le - čné.

Před evangeliem

2. Pán mluví naší lidskou řečí,
zve ohrožené do bezpečí.
Ať slyší každý, kdo má sluch,
co v hluku světa šeptá Bůh.
Dej církvi bohatnout a růst
slovem svých svatých úst.

Přijímání

5. Pán o všechno se se mnou dělí
a já se bojím dát se celý.
Uzdrav mé mělké, malé já,
ať zcela se ti odevzdá
a čerpá sílu ze zdroje
lásky a pokoje.

Obětní průvod

3. Vkládám, co mám,
na misku s chlebem
a obsah srdce spojím s nebem:
Své slzy, strach i oběti,
práce i prosby za děti;
to vše a víc, co znáš jen sám,
ti, Pane, podávám.

6. Hlas zve a volá: Svaté svatým!
V náručí tvé se zcela ztratím.
Tvůj dech mě křísí, zvedá dlaň,
zas šťasten jsem a odhodlán.
Co ty chceš, Pane, chci i já,
ve všem buď vůle tvá.

Závěr

8. Dík za odvahu začít znovu,
až vrátíme se do domovů.
I my tě zveme: Vejdi k nám,
dej smysl bolestem i hrám,
probouzej k pravdě z planých snů,
buď svátkem všedních dnů.

4. Přilévám do kalicha s vínem
dík za přátelství s Božím Synem,
za slunce skryté v oblaku,
za zemi plnou zázraků,
za bratry, sestry, s nimiž smím
sdílet se s Bohem svým.

Díky

7. Ať nikdy nedozní zpěv díků
v životě všech tvých učedníků.
I když tě ztrácí pohled náš,
ty s námi, Pane, zůstáváš
a dáš nám sílu světu nést
nejradostnější zvěst.